Забърборя, гл. свр. в. бърборя. Хората забърбориха изново. З. 20

Забърборя се, гл. възвр. в. Забърборя се.

Забързувам се, гл. възвр. тръгвам по бързо, по скоро.

Забързам се, гл. свр. от забързвам.

Забърквам, гл. дл. 1) начевам да бъркам. 2) размесям, приготвям храна: Забъркай [illegible]! Забърквам трици. 3) разстройвам, заплитам, побърквам: Сичкитѣ работи по царството бѣха забъркани. Р. 17. От пиянство, той забърка сметкитѣ си. Л. Д. 1869 бр. 115. 3) погрѣшавам, сбърквам, свращам от пътя, заскитвам, залутвам, шашардисвам.

Забърквам се, гл. стр. сбърквамъ се, свращам се, отбивам се от пътя̀ть. 2) смутявам се, смесвам се, смайвам се, шашардиса.

Забръмчавам гл. дл. начевувам да бръмча, да издавам глас от бръм.

Забръмча, гл. св. стрѣла забръмчи. Р. 184.

Забрънчавам, забрънча, тоже що забръмчавам, -мча.

Забръскам. гл. св. 1) заметѫ. 2) опръскам.

Забръскан, а, о, -и (ъть) когото ся замели, или опръскали въ метенето.

Забръскувам, гл. дл. 1) начевувам да метѫ с' бръскалка, дървена, клечена метла. 2) замитам, метѫ връз някого. 3) опръскувам в' метенето

Забръснат, а, о, -и (ъть), когото ся забръснали. Забръснат че недобръснат.

Забръснувам, гл. дл. начевувам да бръсня.

Забръсня гл. св. от забръснувам.

Забулвам, гл. м. и гкр. и условен.

Забулвам се гл. стр. 1) покривам се с' було. 2) обвивам се с' фереджа, кадъната се забули с' фереджата си. Хаштѣ се... забулвани. З. 277. 3) накачулям се с' нѣщо

Забулям гл. дл. 1) прибулям, покривам с' було, намятам с' було. 2) изобщо покривам, накривам или постилам с' нѣщо, намятам връз... 3) накачулям нѣщо.

Забулям се гл. стр. тоже що забулвам се.

Забуля гл. св. от забулям.

Забързвам.
Забързия се св. възвр.

Забъркам, гл. свр. от забърквам

Забъркам се.

Забъркан, а, о, — и (ъть), който се е забъркал, когото ся забъркали.

Забръчнявам, гл. дл. смъквам, загравням браздитѣ на нивата с' бръчна, с' влѣк. в. завличам.

Забръскване (то) 1) замитане. 2) опръскване. Стрѣхитѣ... зимѣ да ги бранят от забръскването вѣтра и снѣга. Пк. 32.

Забръчкан, а, о, — и (ъть)

Забудалявам. гл. дл. начевам да ставам будала. юг.

Забудалявам се. гл. стр. правя се на будала. юг.

Забулен, а, о, — и (ъть) когото ся забулили, който е покрит. Забулена невѣста. Д. 49. Забулени с' челѣ-на пречки. Р. 147. Стол... забулен с' златно було. Р. 179.

Забулой (ъть) плат от конопе от който шият постелки и някакви платнища или чували.

ГРАДСКИ ... СОФИЯ